

TROCHE CZASU DLA DZIECI

Podarujmy radość

Dzień 19 lutego br. był dla uczniów Szkoły Podstawowej w Bukownicy dniem wyjątkowym. Dlaczego? Bo właśnie tego dnia po lekcjach dzieci udały się z wizytą do Domu Pomocy Społecznej w Marszałkach. Z uśmiechami na twarzach, w kolorowych strojach uczniowie rozpoczęli program artystyczny pt. „Kochamy nasze babcie i naszych dziadków”. Zgromadzeni dziadkowie i babcie bacznie obserwowały popisy młodych artystów. Dzieci, przygotowane przez panią: Renatę Stodolną i Aleksandrę Kędzię, prezentowały wspaniałe piosenki; najwięcej zachwyty wzbudziły tańcem Gummysy Bear, w którym wirowały z hula-hopami niczym prawdziwe gwiazdy. Oklaskom nie było końca. Uwiecznieniem występu było wspólne z artystkami graniem na gitarach odśpiewanie STO LAT, co u większości podopiecznych wywołało ogromne emocje, a nawet łzy wzruszenia. Szkolne dzieci stały się choć na

chwilę wnuczkami i wnuczkami dla babć i dziadków czasem zapomnianych przez prawdziwe wnuki. Dzieci przygotowały drobne niespodzianki, które dostarczyły wszystkim, nawet tym najbardziej chorym, czym sprawiły im wielką przyjemność. Dla ludzi cierpiących, długotrwałe chorujących, czasem bardzo samotnych takie występy są niesamowitym przeżyciem, dlatego corocznie uczniowie z Bukownicy odwiedzają z opiekunami to miejsce. Po występie dla dzieci był przygotowany słodki poczęstunek, po którym pożegnały się i wróciły do szkoły. Obserwując reakcje mieszkańców Domu w Marszałkach, otworzyły nasze serca na ich cierpienie i ich nie zawsze sprawiedliwy los. Starajmy się pokrzepić ich naszym uśmiechem, a, jak dobrze wiemy, uśmiech dziecka jest czasem lepszym lekarstwem niż środki farmakologiczne. Nie szczydźmy ludziom uśmiechu...

Iwona Zawadzka

Bal u Czerwonego Kapturka

Z N A J D Ź

Znajdź 16 szczegółów, którymi różnią się te dwa obrazki. Na rysunku pierwszym zaznacz kółeczkiem miejsca, w których znalazłeś różnice, wytnij go, naklej na kartkę i przyslij do redakcji. Na rozwiązania czekamy do 10 marca br. Zadanie dla dzieci do lat 12.

Za rozwiązanie zadania z nr. 6. – hasło: WESOŁE ZABAWY NA ŚNIEGU – nagrodę otrzymuje Joanna Rubik ze Szklarki Myśli. Gratulujemy i zapraszamy po odbiór nagrody.

red.

Każdy człowiek - niezależnie od wieku - ma potrzebę zabawy. Większość z nas lubi potańczyć, pośpiewać, pośmiać się, porozmawiać, a także pochwalić swoimi osiągnięciami. Dzieci i dorośli chętnie się bawią i świętują. Na pełne przyjaźni kontakty dobry jest każdy dzień w roku, a już na pewno... zapusty.

Okazją do spotkania dzieci z przedszkolnej grupy „Smerfy” w Kraszewicach z babcią i dziadkiem był właśnie ostatni dzień karnawału, czyli 16 lutego 2010 roku.

Spotkanie pokoleń pod hasłem „Bal u Czerwonego Kapturka” miało formę zabawy integracyjnej.

Zaplanowano je na godzinę 10.30, ale już od rana w przedszkolu wyczuwało się lekkie podekscytowanie. - Moja babcia przyjdzie - opowiadały dzieci.

W oczekiwaniu na gości przedszkolaki przygotowały wizytówki w formie odrysowanych i wyciętych z kolorowego kartonu dłońi, a dziadkowie wpięli tam imiona własne i wnucząt – tak powstała lista obecności. Zadaniem dzieci było również przedstawić siebie i swojego gościa, co dla cztero – czy pięcioletka jest nie lada wyzwaniem. Następnie, aby mieć gwarancję dobrej i skutecznej pracy zespołowej, ustaliliśmy zasady wspólnej zabawy.

Spotkanie rozpoczęliśmy odśpiewaną w kole „Piosenką powitalną.” Kanwą dla kolejnych zabaw były fragmenty bajki o Czerwonym Kapturku. Ubieranie Kapturka zamieniło się więc w taniec z kapelusznami, a przygotowanie smakołyków do koszyeczka zaowocowało (nomen omen)sałatką owocową. W drodze do domu babci towarzyszył wnuczek chóralny śpiew „Szła dziewczeczka do laseczka”. Napad strasznych wilka dzieci przedstawiły w formie tańca i gry na instrumentach perkusyjnych do fragmentu utworu „Country Dance” z suity „Muzyka sztucznych ognii” Haendla. Potem jęszcze wilk w takt melodii „Czerwone jagody” gonił zająca (bawiły się dzieci, śpiewali jadłokowie) i „Uciekała przepióreczka” (taniec w parach). Na zakończenie uczestnicy balu podziękowali sobie wzajemnie płasem pt. „Wszystkim pięknie dziękujemy za wspólną zabawę”, bo istotą tego balu był przede wszystkim wspólnie spędzony czas. Nie od dziś przecież wiadomo, że muzyka łączy pokolenia. Trzeba tylko pomóc im się spotkać. Dziękuję serdecznie wszystkim uczestnikom - tym Dużym i Małym.

Katarzyna Sibińska

To my, Wasze dzieci

Mateusz